

MEYER, Willem de, leraar bijzonder onderwijs, zangpedagoog (Mechelen 23 december 1899).

Kwam als zoon van een onderwijsinspecteur op achtjarige leeftijd naar Antwerpen-Borgerhout.

Studeerde aan de normaalscholen te Mechelen en Lier en werd muziekleraar na geslaagd te zijn voor het examen voor de Centrale Examencommissie. Omdat zijn vader wegens activisme werd afgesteld, kon hij in Vlaanderen geen betrekking als onderwijzer vinden, en week hij uit naar Wallonië. Onderwees aanvankelijk korte

tijd te La Louvière, waar hij huwde met de Waalse Joséphine Hubeau, die zijn Vlaams ideaal geestdriftig deelde.

De Meyer wist met zeldzame bezieling tal van zangkoren tot nieuw leven te wekken. In navolging van Emiel Hullebroeck gaf hij duizenden zangavonden die er veel toe bijdroegen het Vlaams bewust-zijn te versterken. Hij legde daarbij steeds de nadruk op waarde en betekenis van de lieder-teksten, gezien in het licht van de culturele ontvoogding van het Vlaamse volk. Als onverdroten propagandist van het volkslied werkte hij vele initiatieven uit : hij programmeerde o.m. 37 radio uitzendingen van volksconcerten voor koren en orkest, die zeer grote bijval vonden; hij schreef in dag-, week-, en maandbladen artikelen over de waarde van het volkslied en zijn organisatie; hij gaf een groot aantal liederbundeltjes uit, die soms in 90.000 exemplaren werden verspreid. Hij was de initiatiefnemer en oprichter van de Vlaamse Nationale Zangfeesten (1933) en stichtte in 1933 samen met Karel Peeters (z. aldaar) het Vlaamsch Nationaal Zangverbond (thans Algemeen Nederlands Zangverbond), hij was er tot 1956 secretaris en algemeen propagandaleider van. Bij de repressie na de Tweede Wereldoorlog kwam hij in de gevangenis. Weer op vrije voeten gesteld hernam hij zijn actie in het Zangverbond en werd de promotor van de Dagen van het Vlaamse Lied. De Meyer heeft ook in het Zangverbond het leger in zijn werkterrein betrokken : hij gaf soldatenliederen uit en bracht de Vlaamse miliciens liefde bij voor de verzorgde samenzang. Als overtuigd cultuur-flamingant bereisde hij Noord-Nederland, Canada en de Verenigde Staten en Zuid-Afrika om er het Vlaamse volkslied te propageren en de saamhorigheid onder alle Nederlandssprekenden van de wereld te bevorderen.

In 1941 werd hij door de heer Nyns, secretaris-generaal van het Ministerie van Onderwijs, benoemd tot algemeen inspecteur van het zangonder-richt in het Vlaamse land.

In opdracht van directeur-generaal Jan Boon organiseerde en leidde hij 37 radioconcerten voor de B.R.T. onder de benaming : „Vlaanderen mijn land ! U mijn liefde ! U mijn hart !”. Deze volks-

concerten, over verschillende jaren gespreid, kenden een enorme bijval.

De laatste jaren wijdt hij ook zijn bijzondere aandacht aan de derde leeftijd en treedt tot driemaal per dag op voor de ouderen van dagen, in heel Vlaanderen.

WERKEN : *Peter Benoitliederen* (1930); - *Hart en Geest van Vlaanderen*, 15 groepsliederen (1934); - *Al stappend langs de baan*, 24 marsliederen (1935); - *Geen rijker kroon dan eigen schoon*, biografieën van toondichters (1942); - *Zingende jeugd, zingend volk*, 4 dln. met elk 24 liederen (1942); - *Wij zingen ons eigen lied*, 100 liederen (1965); - *Zingende pelotons*, 65 soldatenliederen (1965).

LITERATUUR : L. Swerts, *De idealist Willem de Meyer en Bibliografie van Willem de Meyer*, in *Willem de Meyer. Huldeboek* (1969).

LAMBERT SWERTS